

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU¹⁾

z dnia2015 r.

w sprawie wnoszenia i rozliczania opłat elektronicznych

Na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb, sposób i termin wnoszenia opłat elektronicznych oraz ich rozliczania, w tym tryb dokonywania zwrotu nienależnie pobranych opłat elektronicznych;
- 2) tryb i termin przekazywania opłat elektronicznych oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego;
- 3) przypadki, w których ustanawiane jest zabezpieczenie należności z tytułu opłat elektronicznych, oraz formę i sposób jego ustalania;
- 4) wysokość kaucji za wydawane korzystającemu z drogi publicznej urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 2) opłacie elektronicznej – rozumie się przez to opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy;
- 3) Krajowym Funduszu Drogowym – rozumie się przez to fundusz, o którym mowa w art. 39 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 931, z późn. zm.³⁾);

¹⁾ Minister Infrastruktury i Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. poz. 1257).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 843, 1446 i 1543 oraz z 2014 r. poz. 659 i 1310.

- 4) pobierającym opłatę elektroniczną – rozumie się przez to Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
- 5) użytkownikowi – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy, obowiązany do uiszczenia opłaty elektronicznej;
- 6) urządzeniu - rozumie się przez to urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy, wykorzystywane na potrzeby pobierania opłat elektronicznych;
- 7) pojeździe - rozumie się przez to pojazd, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy, podlegający opłacie elektronicznej;
- 8) klasie pojazdu EURO – rozumie się przez to klasę pojazdu EURO w zależności od emisji spalin⁴⁾.

§ 3. 1. Przed rozpoczęciem korzystania z dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną użytkownik:

- 1) zawiera umowę z pobierającym opłatę elektroniczną dotyczącą korzystania z dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną, zwaną dalej „umową”;
- 2) odbiera urządzenie od pobierającego opłatę elektroniczną;
- 3) instaluje urządzenie w pojeździe, do użytkowania w którym zostało ono przeznaczone zgodnie z umową;
- 4) wnosi przedpłatę - w przypadku wybrania trybu wnoszenia opłaty elektronicznej, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 1;
- 5) ustanawia zabezpieczenie oraz przekazuje pobierającemu opłatę elektroniczną dokument potwierdzający jego ustanowienie - w przypadku wybrania przez użytkownika trybu wnoszenia opłaty elektronicznej, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 2.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951, z 2013 r. poz. 433, 843, 1543 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 805, 1310 i 1559.

⁴⁾ Zgodnie z przepisami:

- dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. UE L 187 z 20.07.1999, str. 42, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 4, str. 372, z późn. zm.),
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2007 z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2007, str. 1, z późn. zm.),
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczącego homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylające dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE (Dz. U. L 188, z 18.7.2009, str. 1).

2. Umowa zawierana jest w formie pisemnej.

3. Umowa zawiera w szczególności:

- 1) dane użytkownika, o których mowa w ust. 4;
- 2) dane pojazdu, dla którego urządzenie zostało wydane, obejmujące w szczególności numer rejestracyjny, dopuszczalną masę całkowitą oraz oznaczenie klasy pojazdu EURO;
- 3) wskazanie trybu wnoszenia opłaty elektronicznej zgodnie z § 6 ust. 1;
- 4) określenie dostępnych sposobów wnoszenia opłaty elektronicznej;
- 5) wskazanie formy zabezpieczenia, w przypadku wyboru trybu wnoszenia opłaty elektronicznej, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 2;
- 6) określenie warunków udostępniania urządzenia przez pobierającego opłatę elektroniczną za kaucją.

4. Dane użytkownika obejmują:

- 1) firmę lub imię i nazwisko;
- 2) numer z Krajowego Rejestru Sądowego lub identyfikator REGON albo odpowiednik zagranicznego rejestru handlowego;
- 3) numer dokumentu tożsamości, o ile użytkownikiem jest osoba fizyczna;
- 4) adres lub siedzibę.

5. Dane, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, określa się na podstawie odpowiednich dokumentów.

6. W przypadku, gdy użytkownik nie przedstawi dokumentów umożliwiających określenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu lub klasy pojazdu EURO pojazd zostanie przyporządkowany przez pobierającego opłatę elektroniczną do najwyższej stawki opłaty elektronicznej dla danej kategorii pojazdów zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 13ha ust. 6 ustawy. Zmiana przyporządkowania pojazdu do danej stawki opłaty elektronicznej następuje po przedstawieniu przez użytkownika odpowiednich dokumentów.

7. Kaucja, o której mowa w ust. 3 pkt 6, wynosi 120 zł.

§ 4. 1. Pobierający opłatę elektroniczną jest obowiązany do udostępniania szczegółowych informacji o systemie opłaty elektronicznej na stronie internetowej, w tym informacji związanych z wnoszeniem opłaty elektronicznej oraz miejscem zawierania umowy.

2. Informację o adresie strony internetowej, o której mowa w ust. 1, umieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw transportu.

§ 5. Opłatę elektroniczną wnosi się w sposób gotówkowy lub bezgotówkowy.

§ 6. 1. Opłatę elektroniczną wnosi się w trybie:

1) przedpłaty albo

2) płatności okresowej z zabezpieczeniem.

2. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest ustanawiane przez użytkownika w formie:

1) pieniężnej;

2) gwarancji bankowej;

3) gwarancji ubezpieczeniowej;

4) poręczenia udzielonego przez podmiot, którego zdolność do spłaty zobowiązań w roku kalendarzowym, w którym przypada data udzielenia poręczenia, została oceniona na poziomie:

a) co najmniej BBB+ albo Baa 1 przyznawanym przez podmioty określone w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 2012 r. w sprawie opłaty prowizyjnej od poręczenia i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa (Dz. U. poz. 674) albo

b) odpowiadającym co najmniej poziomowi BBB+ albo Baa 1 przyznawanym przez agencje ratingowe o międzynarodowej renomie.

3. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ustanawia się tak, aby umożliwiała pobierającemu opłatę elektroniczną bezwarunkowe, natychmiastowe, pełne i nieodwołalne ściąganie wymaganej opłaty elektronicznej.

4. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest ustanawiane na okres nie krótszy niż rok, w kwocie nie mniejszej niż obliczona według następującego wzoru:

$$Z = s \times r \times 1,3$$

gdzie:

Z – minimalna kwota zabezpieczenia na dany pojazd,

s – przewidywana liczba kilometrów wykonywanych na drogach krajowych lub ich odcinkach, na których pobiera się opłatę elektroniczną w ciągu 45 dni,

r – stawka opłaty elektronicznej dla danego pojazdu zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 13ha ust. 6 ustawy.

5. W przypadku gdy umowa obejmuje więcej niż jeden pojazd zabezpieczenie stanowi sumę zabezpieczeń obliczanych odrębnie dla wszystkich pojazdów.

6. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podlega zwrotowi na wniosek użytkownika w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

7. Zwrot zabezpieczenia oznacza rezygnację przez użytkownika z trybu wnoszenia opłaty elektronicznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 7. 1. Wniesienie opłaty elektronicznej w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, następuje przed rozpoczęciem korzystania z dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną, w kwocie nie mniejszej niż pozwalająca na odbycie planowanego przejazdu w całości.

2. Pobierający opłatę elektroniczną przekazuje, na wniosek użytkownika, numer rachunku bankowego w celu wnoszenia opłaty elektronicznej w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, w drodze przelewu.

3. W przypadku gdy opłata elektroniczna uiszczana jest w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, przez wniesienie opłaty elektronicznej rozumie się:

- 1) wpływ środków na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 2 – gdy wpłata jest dokonywana w drodze przelewu;
- 2) wniesienie opłaty przez użytkownika – gdy wpłata jest dokonywana zgodnie z postanowieniami umowy określonymi na podstawie § 3 ust. 3 pkt 4, w sposób inny niż określony w pkt 1.

§ 8. 1. Wniesienie opłaty elektronicznej w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 2, następuje w terminie wskazanym w dokumencie informującym o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej.

2. Pobierający opłatę elektroniczną przekazuje użytkownikowi w dokumencie, o którym mowa w ust. 1, numer rachunku bankowego, na który należy wносить opłatę elektroniczną w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 2.

3. Przepis § 7 ust. 3 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Rozliczenie opłaty elektronicznej następuje przez pobierającego opłatę elektroniczną:

- 1) nie rzadziej niż raz w tygodniu, w przypadku opłaty elektronicznej wnoszonej w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 1;
- 2) nie rzadziej niż raz w miesiącu, w przypadku opłaty elektronicznej wnoszonej w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 2.

2. Dokument informujący o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej jest wystawiany i przekazywany użytkownikowi w terminie trzech dni roboczych po zakończeniu miesiąca przez pobierającego opłatę elektroniczną, w przypadku gdy w danym miesiącu użytkownik korzystał z dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną.

§ 10. 1. Jeżeli mimo wezwania pobierającego opłatę elektroniczną użytkownik wnoszący opłatę w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 2, nie wywiąże się z obowiązku wniesienia tej opłaty w terminie 14 dni od dnia wystawienia wezwania, może nastąpić realizacja zabezpieczenia przez pobierającego opłatę elektroniczną, a należność zostaje pobrana w całości z zabezpieczenia.

2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, wystawia się następnego dnia roboczego po upływie terminu wniesienia opłaty elektronicznej.

§ 11. 1. Na wysokość opłaty elektronicznej wskazanej w dokumencie informującym o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej użytkownik może złożyć reklamację. Reklamacja składana jest do pobierającego opłatę elektroniczną w formie pisemnej.

2. Reklamacja może być złożona w terminie 6 miesięcy od dnia wystawienia dokumentu informującego o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej.

3. Reklamację złożoną po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, pozostawia się bez rozpatrzenia.

4. Złożenie reklamacji nie zwalnia z obowiązku wniesienia opłaty w terminie, o którym mowa w § 8 ust. 1.

5. Pobierający opłatę elektroniczną rozpatruje reklamację, w terminie 30 dni od dnia jej złożenia i udziela w formie pisemnej odpowiedzi na reklamację. Odpowiedź na reklamację wyczerpuje drogę postępowania reklamacyjnego.

6. W przypadku odmowy uznania reklamacji w całości lub części odpowiedź na reklamację powinna zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne.

7. W przypadku uznania reklamacji w całości lub w części nadpłacona kwota opłaty elektronicznej stanowi:

- 1) przedpłatę, w przypadku opłaty elektronicznej wnoszonej w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, jeżeli w dniu uznania reklamacji użytkownik posiada zawartą umowę;
- 2) nienależnie pobraną opłatę elektroniczną, która podlega zwrotowi zgodnie z trybem określonym w § 12:
 - a) w przypadku opłaty elektronicznej wnoszonej w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, jeżeli w dniu uznania reklamacji użytkownik nie posiada zawartej umowy,
 - b) w przypadku opłaty elektronicznej wnoszonej w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 2.

§ 12. 1. Nienależnie pobrana opłata elektroniczna podlega zwrotowi przez pobierającego opłatę elektroniczną w formie, w jakiej została wniesiona przez użytkownika.

2. Jeżeli nie ma możliwości dokonania zwrotu w formie, o której mowa w ust. 1, nienależnie pobrana opłata elektroniczna podlega zwrotowi na wskazany przez użytkownika rachunek bankowy.

3. Nienależnie pobraną opłatę elektroniczną stanowią środki wniesione w wysokości przewyższającej kwotę wskazaną w dokumencie informującym o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej.

4. Nienależnie pobrana opłata elektroniczna podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia:

- 1) złożenia pobierającemu opłatę elektroniczną żądania na piśmie przez użytkownika albo
 - 2) stwierdzenia przez pobierającego opłatę elektroniczną wpłaty środków w wysokości przewyższającej kwotę wskazaną w dokumencie informującym o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej albo
- 3) uznania reklamacji zgodnie z § 11 ust. 7 pkt 2.

§ 13. 1. Środki z opłat elektronicznych są gromadzone na wyodrębnionym rachunku pobierającego opłatę elektroniczną i przekazywane na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego niezwłocznie, nie później niż w terminie jednego dnia roboczego:

- 1) po zakończeniu tygodnia, w którym nastąpiło rozliczenie opłaty elektronicznej - w przypadku uiszczenia opłaty elektronicznej w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 1;
- 2) od dnia, w którym opłata elektroniczna wpłynęła - w przypadku wniesienia opłaty elektronicznej w trybie, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 2.

2. Środki z kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2 ustawy, są gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad i przekazywane w terminie dwóch dni roboczych po zakończeniu tygodnia, w którym wpłynęły, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego.

§ 14. 1. Umowy dotyczące korzystania z dróg krajowych lub ich odcinków objętych opłatą elektroniczną, zawarte przez użytkowników z pobierającą opłatę elektroniczną przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, pozostają ważne w zakresie i przez okres, na który zostały zawarte.

2. Urządzenia wykorzystywane do naliczania opłat elektronicznych, wydane na podstawie umów, o których mowa w ust. 1, pozostają w użytkowaniu.

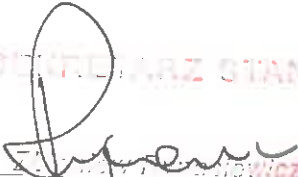
§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁵⁾

**MINISTER INFRASTRUKTURY
I ROZWOJU**

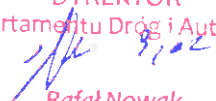
w porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

Za zgodność pod
względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Zastępca Dyrektora
Departamentu Dróg i Autostrad
Anna Kubiak

SECRETARZ STANU

S. Kucharski

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2011 r. w sprawie wnoszenia opłat elektronicznych i ich rozliczania oraz przekazywania opłat elektronicznych i kar pieniężnych na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego (Dz. U. Nr 91, poz. 524), które zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych, ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. poz. 1310) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

DYREKTOR
Departamentu Dróg i Autostrad

Rafał Nowak

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z powyższym przepisem minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:

1) tryb, sposób i termin wnoszenia opłat elektronicznych oraz ich rozliczania, w tym tryb dokonywania zwrotu nienależnie pobranych opłat elektronicznych,

2) tryb i termin przekazywania opłat elektronicznych oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2 ustawy, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego,

3) przypadki, w których ustanawiane jest zabezpieczenie należności z tytułu opłat elektronicznych, oraz formę i sposób jego ustalania,

4) wysokość kaucji za wydawane korzystającemu z drogi publicznej urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy

- mając na uwadze sprawny pobór opłat elektronicznych od użytkowników. efektywną obsługę i zabezpieczenie wpływów do Krajowego Funduszu Drogowego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, oraz technologię wykorzystaną w systemie elektronicznego poboru opłat elektronicznych, a także uwzględniając koszty urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy. Konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy wynika ze zmiany brzmienia delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia, dokonanej przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych, ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. poz. 1310).

Obecnie materię przekazaną do uregulowania ministrowi właściwemu do spraw transportu w art. 40a ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy regulują przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2011 r. w sprawie wnoszenia opłat elektronicznych i ich rozliczania oraz przekazywania opłat elektronicznych i kar pieniężnych na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego (Dz. U. Nr 91, poz. 524). Projektowane rozporządzenie zachowuje podstawowe uregulowania dotyczące trybu, sposobu i terminu wnoszenia opłaty elektronicznej, w szczególności przewidując dwa tryby wnoszenia opłaty: przedpłatę oraz płatność okresową z zabezpieczeniem. W projektowanym rozporządzeniu uwzględniono również dodatkowy zakres spraw przekazanych do uregulowania zawartych

w znowelizowanym art. 40a ust. 5 ustawy (pkt 3 i 4 tego przepisu). Zauważyć przy tym należy, że kwestię ustanawiania zabezpieczenia należności z tytułu opłat elektronicznych (w tym przypadki ustanawiania tego zabezpieczenia oraz formy i sposobu jego ustalania) regulują przepisy obowiązującego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2011 r. i w projektowanym rozporządzeniu zachowywane są podstawowe uregulowania stosowane w powyższym zakresie. W szczególności wskazać należy, że korzystanie przez użytkownika z płatności okresowej uwarunkowane jest ustanowieniem stosownego zabezpieczenia.

W § 2 pkt 4 projektowanego rozporządzenia zdefiniowano podmiot pobierający opłatę elektroniczną, wskazując, że jest nim Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA). Ustawa w art. 13hb ust. 1 wskazuje jako podstawową zasadę pobór opłaty elektronicznej przez GDDKiA. Zgodnie z powyższym, pobierającym opłatę w systemie opłaty elektronicznej, który został uruchomiony w lipcu 2011 r., jest GDDKiA. Organ ten zawarł umowę na budowę i eksploatację systemu z podmiotem wykonawczym. W ramach umowy ww. podmiot wybudował i eksploatuje system, który umożliwi pobór opłaty elektronicznej. W ramach tego systemu wykonywane są między innymi wszystkie techniczno-organizacyjne czynności związane z wystawieniem dokumentów informujących o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej, a także dokumentu wzywającego użytkownika do zapłaty w przypadkach nieuiszczenia opłaty w należytej kwocie w sytuacjach uiszczenia opłaty w drodze płatności okresowej z zabezpieczeniem.

W przepisie § 3 projektowanego rozporządzenia wskazano poszczególne czynności, których powinien dokonać użytkownik, aby korzystać z dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną, zgodnie z przepisami ustawy o drogach publicznych. Zastosowanie w tym zakresie będą miały zasady, które wprowadzone zostały przez dotychczas obowiązujące przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2011 r. Po pierwsze, użytkownik zawiera umowę z pobierającym opłatę, która dotyczy korzystania z dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną. Na podstawie tej umowy, użytkownik odbiera od pobierającego opłatę urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy, za pomocą którego naliczana jest opłata elektroniczna i instaluje je w pojeździe. Urządzenie jest przy tym przeznaczone do użytkowania w pojeździe, do którego zostało wydane, co ma zapewnić pobór opłaty elektronicznej w prawidłowej wysokości, odpowiadającej kategorii stawek opłaty elektronicznej, do której pojazd został przypisany zgodnie z umową. Stosownie do art. 13hc ust. 1 ustawy uiszczenie opłaty elektronicznej następuje w systemie elektronicznego poboru opłat, zgodnie z art. 13i ustawy, i nie przewiduje się możliwości wniesienia opłaty elektronicznej bez wykorzystania

do tego celu urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy. Podkreślić należy, że zasada ta obowiązuje od początku funkcjonowania elektronicznego systemu poboru opłat. Podczas zawierania umowy użytkownik wybiera tryb i sposób uiszczania opłaty elektronicznej. Przed rozpoczęciem z korzystania z dróg objętych opłatą użytkownik jest obowiązany do wniesienia przedpłaty albo, w przypadku dokonania wyboru płatności okresowej z zabezpieczeniem, ustanowienia zabezpieczenia i przekazania pobierającemu opłatę stosownego potwierdzenia na okoliczność jego ustanowienia. W celu zapewnienia ochrony interesów stron i bezpieczeństwa obrotu prawnego umowa z użytkownikiem zawierana jest w formie pisemnej. W przepisie § 3 ust. 3 wskazano obligatoryjne elementy umowy. W § 3 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 określono szczegółowo dane pojazdu i użytkownika, które mają być zawarte w umowie. Regulacja taka ma na celu ochronę danych osobowych użytkowników elektronicznego systemu poboru opłat. Powyższe dane są określane na podstawie stosownych dokumentów (§ 3 ust. 5 projektowanego rozporządzenia), co jest szczególnie istotne w przypadku danych dotyczących pojazdu, na podstawie których obliczana jest należna opłata elektroniczna w oparciu o stawki opłaty elektronicznej określone przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 marca 2011 r. w sprawie dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną, oraz wysokości stawek opłaty elektronicznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1263, z późn. zm.). W § 3 ust. 6 projektowanego rozporządzenia zawarto regulację, która ma na celu zabezpieczenie przychodów Krajowego Funduszu Drogowego z tytułu opłaty elektronicznej na wypadek nieprzedstawienia przez użytkownika dokumentów potwierdzających dane pojazdu podlegającego tej opłacie.

Oprócz tego w umowie wskazuje się tryb wnoszenia opłaty elektronicznej i formę zabezpieczenia ustanawianego w przypadku wnoszenia opłaty w trybie płatności okresowej, a także określa się dostępne sposoby wnoszenia opłaty elektronicznej (patrz § 5 i 6 projektowanego rozporządzenia).

Umowa dotycząca korzystania z dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną, określa również warunki udostępniania za kaucją urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy. Realizując obowiązek nałożony na ministra właściwego do spraw transportu w delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia (art. 40a ust. 5 pkt 4 ustawy) w § 3 ust. 7 projektowanego rozporządzenia określono, że powyższa kaucja wynosi 120 zł (taka wysokość kaucji obowiązuje od początku funkcjonowania elektronicznego systemu poboru opłat). Na kwotę tę składają się następujące koszty urządzenia, które podlegają uwzględnieniu zgodnie z wytycznymi do wydania przedmiotowego rozporządzenia zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy:

- 1) koszty produkcji - 101,24 zł,

- 2) koszty logistyki - 7,35 zł,
- 3) koszty gwarancji - 6 zł,
- 4) koszty administracyjne - 5,4 zł.

Przepis § 4 projektowanego rozporządzenia odwołuje się do strony internetowej pobierającego opłatę elektroniczną, na której udostępniane są szczegółowe informacje o systemie opłaty elektronicznej. Regulacja powyższa ma na celu wskazanie zarówno użytkownikom polskim, jak i zagranicznym powszechnie dostępnego źródła informacji o systemie opłaty elektronicznej.

W § 5 projektowanego rozporządzenia wskazano, że opłatę elektroniczną wnosi się w sposób gotówkowy lub bezgotówkowy. Powyższy przepis umożliwia stosowanie w elektronicznym systemie poboru opłaty otwartego katalogu sposobów płatności, bez wskazywania szczegółowej listy dopuszczalnych środków, za pomocą których może być wnoszona opłata elektroniczna. Dopuszczalne sposoby płatności określa umowa zawierana z użytkownikiem. W systemie opłaty elektronicznej dostępne są powszechnie stosowane formy zapłaty, do których zaliczyć należy wpłatę gotówkową, przelew bankowy oraz zapłatę przy użyciu karty płatniczej.

Przepis § 6 ust. 1 projektowanego rozporządzenia przewiduje, że opłatę elektroniczną wnosi się w jednym z dwóch trybów: jako przedpłatę albo płatność okresową z zabezpieczeniem. Jak już wyżej wskazano są to tryby wnoszenia opłaty stosowane od początku funkcjonowania elektronicznego systemu poboru opłat. Identyczne rozwiązania w zakresie trybów wnoszenia opłat obowiązują w innych państwach UE, w których działają elektroniczne systemy poboru opłat, takich jak Niemcy, Austria, Czechy i Słowacja.

Przedpłata jest wnoszona przez użytkownika przed rozpoczęciem korzystania z drogi krajowej, w kwocie nie mniejszej niż pozwalająca na odbycie planowanego przejazdu w całości. Wiedzę na temat długości planowanych przejazdów posiadać będzie przede wszystkim użytkownik systemu, dlatego to on będzie określał ostateczną wielkość przedpłaty. Użytkownik systemu określi przy tym, czy woli wpłacić mniejszą kwotę i częściej uzupełniać swoje konto, czy też wpłacić większą kwotę, która wystarczy na dłuższy czas.

Projekt rozporządzenia przewiduje również możliwość wnoszenia opłaty elektronicznej w trybie płatności okresowej z zabezpieczeniem. W trybie tym opłata jest wnoszona po dokonaniu przejazdu i naliczeniu należnej opłaty. Kwestie regulujące ustanawianie ww. zabezpieczeń uregulowano zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2011 r. W § 6 projektowanego rozporządzenia zrealizowano przy tym nałożony na ministra właściwego do spraw transportu w delegacji

ustawowej (art. 40a ust. 5 pkt 3 ustawy) obowiązek określenia przypadków, w których ustanawiane jest zabezpieczenie należności z tytułu opłat elektronicznych. Przepis ten przewiduje, że zabezpieczenie ustanawiane jest tylko dla płatności okresowej, natomiast nie jest wymagane dla trybu przedpłaty. Jednocześnie ustanowienie zabezpieczenia jest warunkiem *sine qua non* dla korzystania przez użytkownika z trybu płatności okresowej. W § 6 ust. 2-7 projektowanego rozporządzenia określono wymogi dla zabezpieczenia ustanawianego dla płatności okresowej, co stanowi realizację obowiązku określenia w rozporządzeniu formy i sposobu ustalania zabezpieczenia należności z tytułu opłat elektronicznych. W ust. 2 ww. przepisu przewidziano możliwość stosowania różnego rodzaju zabezpieczeń. Zabezpieczenie może być w szczególności ustanawiane w drodze poręczenia udzielonego przez podmiot, którego zdolność do spłaty zobowiązań została oceniona na poziomie co najmniej BBB+, Baa 1 albo im odpowiadającym. Z zabezpieczeniem, o którym mowa powyżej, możemy mieć do czynienia przykładowo w odniesieniu do wystawców kart flotowych, co jest o tyle istotne, że w chwili obecnej prawie 92% użytkowników systemu wnoszących opłatę elektroniczną w drodze płatności okresowej korzysta właśnie z kart flotowych. W § 6 ust. 3 projektowanego rozporządzenia określono warunki, które powinno spełniać zabezpieczenie. Zaproponowane rozwiązanie zapewnia ochronę należności strony publicznej z tytułu opłaty elektronicznej pobieranej od użytkowników korzystających z trybu płatności okresowej. W § 6 ust. 4 projektowanego rozporządzenia wskazano, że zabezpieczenie ustanawiane jest na okres nie krótszy niż rok. Powyższe rozwiązanie ma z jednej strony chronić interesy pobierającego opłatę, by nie był on zmuszony do występowania do użytkownika o ustanowienie kolejnego zabezpieczenia w krótkich odstępach czasu. Z drugiej strony regulacja powyższa ma uchronić użytkowników przed ponoszeniem nadmiernych kosztów wiążących się z koniecznością zbyt częstego przedstawiania dokumentów potwierdzających ustanowienie zabezpieczenia. W omawianym przepisie zawarto również wzór służący do obliczania minimalnej kwoty zabezpieczenia. Okres 45 dni, według którego określa się minimalną kwotę zabezpieczenia, wynika z faktu, że użytkownik będzie otrzymywał dokument informujący o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej nie rzadziej niż raz w miesiącu, a termin wniesienia opłaty określony zostanie w ww. dokumencie. Konieczne jest więc określenie okresu dłuższego niż miesiąc kalendarzowy dla ustalenia minimalnej kwoty zabezpieczenia, który zabezpieczać będzie interes strony publicznej. We wzorze na obliczanie minimalnej kwoty zabezpieczenia znalazł się również współczynnik wynoszący 1,3. Rozwiązanie takie związane jest z faktem, że niejednokrotnie trudno będzie precyzyjnie określić przewidywaną ilość kilometrów wykonywanych na sieci dróg podlegających opłacie elektronicznej w ciągu 45 dni. Dzięki

zastosowaniu ww. współczynnika zostaną ograniczone sytuacje, wynikające z okoliczności często nieprzewidywalnych, powodujące, że podmiot pobierający opłatę nie będzie dysponował wystarczającym zabezpieczeniem w przypadku braku uiszczenia opłaty elektronicznej przez użytkownika korzystającego z trybu płatności okresowej. Regulacja powyższa ma więc zabezpieczyć należności przysługujące Krajowemu Funduszowi Drogowemu. W takim przypadku gdy umowa obejmuje więcej niż jeden pojazd podlegający opłacie elektronicznej łączna wysokość zabezpieczenia stanowić będzie sumę wysokości zabezpieczeń dla wszystkich pojazdów. W § 6 ust. 6 i 7 projektowanego rozporządzenia określono tryb i konsekwencje zwrotu zabezpieczenia.

Projektowany § 7 ust. 1 rozporządzenia przewiduje, że przedpłata wnoszona jest przed rozpoczęciem korzystania z drogi krajowej, w kwocie nie mniejszej niż pozwalająca na odbycie planowanego przejazdu w całości. W ust. 2 ww. przepisu wskazano, że użytkownikowi, który zamierza uiszczać opłatę elektroniczną w trybie przedpłaty w drodze przelewu bankowego, pobierający opłatę elektroniczną przekazuje, na jego wniosek, numer rachunku bankowego, na który należy wносить opłatę. W przypadku pozostałych sposobów płatności nie ma potrzeby przekazywania numeru rachunku bankowego użytkownikowi, ponieważ przypisanie do danej umowy środków wniesionych przez użytkownika następuje automatycznie po ich wniesieniu podmiotowi pobierającemu opłatę. W związku z tym przez wniesienie opłaty elektronicznej w trybie przedpłaty rozumie się wniesienie opłaty w sposób określony umową. Wyjątek stanowi płatność w drodze przelewu bankowego, w przypadku której wniesienie opłaty elektronicznej następuje wraz z wpływem środków na rachunek bankowy przekazany użytkownikowi.

W § 8 ust. 1 projektowanego rozporządzenia zaproponowano, aby opłata w formie płatności okresowej wnoszona była w terminie wskazanym w dokumencie informującym o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej. Taki sposób określenia terminu na dokonanie płatności okresowej ma na celu pogodzenie ochrony interesów strony publicznej z dopuszczeniem płatności okresowej jako elastycznej formy wnoszenia opłaty przez przedsiębiorców. Pobierający opłatę elektroniczną jest obowiązany przekazać użytkownikowi w dokumencie informującym o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej numer rachunku bankowego, na który należy wносить opłatę elektroniczną w trybie płatności okresowej. Przewiduje się przekazywanie dokumentów informujących o wysokości opłaty elektronicznej w różnej formie (między innymi przy zastosowaniu usług pocztowych, poczty elektronicznej, wiadomości tekstowych w cyfrowych sieciach telefonii komórkowej), w związku z czym w elastyczny sposób określono w projekcie rozporządzenia, że termin wniesienia opłaty w formie płatności okresowej jest określany w ww. dokumencie. W przypadku nie

uregulowania płatności we wskazanym terminie, pobierający opłatę ma możliwość skorzystania ze swoich uprawnień wynikających z zabezpieczenia płatności oraz dokonania zmiany trybu dokonywania płatności przez użytkownika na tryb przedpłaty. Powyższe rozwiązania zostały zaproponowane w oparciu o dotychczas obowiązujące przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2011 r.

Przepis § 9 ust. 1 projektowanego rozporządzenia określa terminy rozliczenia opłaty elektronicznej przez pobierającego opłatę elektroniczną. Z uwagi na fakt, że wpływy z opłaty elektronicznej stanowią przychód Krajowego Funduszu Drogowego (KFD) projektodawca zakłada, że opłaty te mogą być rozliczane w okresach częstszych niż określone w ww. przepisie. Kwestia ta wymaga indywidualnego podejścia do każdego użytkownika i dlatego też projektodawca zdecydował się na wprowadzenie stosunkowo elastycznych zapisów odnośnie obowiązku dokonywania takiego rozliczenia. Nie można bowiem wykluczyć sytuacji, w której użytkownik systemu zdecyduje o szybszym rozliczeniu opłaty. Będzie to miało miejsce w szczególności w przypadku pojazdu zagranicznego, który dokonuje jednorazowego przejazdu przez Polskę i pragnie niezwłocznie rozliczyć opłatę elektroniczną i otrzymać ewentualny zwrot niewykorzystanej kwoty przedpłaty. Analogiczna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku użytkownika, który zdecyduje się na zbycie pojazdu i wyrejestrowanie z systemu. W obydwu przypadkach rozliczenie opłaty będzie następowało na pisemne żądanie użytkownika wystosowane do pobierającego opłatę elektroniczną.

Przepis § 9 ust. 2 projektowanego rozporządzenia określa tryb wystawiania i przekazywania użytkownikowi dokumentu informującego o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej. Wystawienie dokumentu informującego o wysokości naliczonej opłaty będzie miało dwojakie znaczenie:

- 1) w przypadku opłaty wniesionej w trybie przedpłaty będzie jedynie informacją dla użytkownika o kwotach uiszczonych przez niego w ostatnim okresie rozliczeniowym,
- 2) w przypadku opłaty elektronicznej wniesionej w trybie płatności okresowej z zabezpieczeniem oprócz roli informacyjnej o wysokości należnej opłaty będzie również wezwaniem do dokonania płatności.

W przepisie § 10 projektowanego rozporządzenia zawarto regulacje określające sposób realizacji zabezpieczenia ustanowionego przez użytkownika korzystającego z trybu płatności okresowej, w przypadku gdy nie wniesie on należnej opłaty elektronicznej w wyznaczonym terminie.

Przepis § 11 projektowanego rozporządzenia reguluje kwestię trybu i terminu wnoszenia reklamacji na wysokość opłaty elektronicznej wskazanej w dokumencie informującym

o wysokości naliczonej opłaty. Uregulowany zostały także sposób udzielania przez podmiot pobierający opłatę elektroniczną odpowiedzi na złożoną reklamację. W ust. 6 i 7 ww. przepisu wskazano sposób postępowania w przypadku odmowy uznania reklamacji lub uznania reklamacji w całości lub części.

Przepis § 12 projektowanego rozporządzenia reguluje kwestię zwrotu nienależnie pobranej opłaty elektronicznej. Przewiduje się, że co do zasady zwrot ten będzie miał miejsce w formie, w jakiej opłata została wniesiona przez użytkownika. Nienależnie pobraną opłatę elektroniczną zdefiniowano jako środki wniesione w wysokości przewyższającej kwotę wskazaną w dokumencie informującym o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej. Tryb zwrotu nienależnie pobranej opłaty określono w § 12 ust. 4. W związku z faktem, że tylko użytkownik dróg krajowych objętych elektronicznym systemem poboru opłat wie, czy będzie z nich korzystał w przyszłości, od niego zależeć będzie sposób, w jaki opłata będzie zwracana. Zwłaszcza w przypadku płatności w formie przedpłaty to użytkownik systemu zdecyduje o szybszym rozliczeniu opłaty. Kwestia ta będzie szczegółowo uregulowana w umowie z użytkownikiem. Jednocześnie podkreślić należy, że nie przewiduje się sytuacji, w której podmiot pobierający opłatę elektroniczną nie będzie posiadał środków, które powinien przekazać jako zwrot nienależnie pobranej opłaty, ponieważ rozliczenia w systemie prowadzone będą w ujęciu globalnym dla wszystkich użytkowników jednocześnie. Jednakże gdyby ww. sytuacja jednak zaistniała środki te powinny zostać pozyskane z Krajowego Funduszu Drogowego. KFD może bowiem otrzymywać jedynie środki w wysokości równej opłacie elektronicznej, natomiast wszystkie nienależnie pobrane opłaty muszą podlegać zwrotowi użytkownikowi.

Przepis § 13 projektowanego rozporządzenia określa tryb przekazywania opłaty elektronicznej oraz środków z kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2 ustawy, na rachunek KFD. W zakresie środków z tytułu kar pieniężnych rozwiązania zaproponowane omawianym przepisie odpowiadają brzmieniu art. 40a ust. 3 ustawy.

Przepisy zawarte w § 9 - 13 projektowanego rozporządzenia stanowią powielenie rozwiązań funkcjonujących w przepisach dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2011 r.

W § 14 projektu przewidziano przepisy przejściowe, zgodnie z którymi utrzymano w mocy dotychczasowe umowy dotyczące korzystania z dróg krajowych lub ich odcinków objętych opłatą elektroniczną, zawarte przez użytkowników z pobierającym opłatę elektroniczną przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Utrzymanie ważności przedmiotowych umów jest istotne, gdyż na ich podstawie odbywa się cały proces pobierania

opłat elektronicznych tj. użytkowanie urzędnika, naliczanie opłaty, tryby i sposoby płatności, formy zabezpieczeń. Przewidziano również, że urzędnika wykorzystywane do naliczania opłat elektronicznych, wydane na podstawie umów zawartych przed dniem wejścia w życie nowych przepisów, pozostają w użytkowaniu.

W § 15 projektowanego rozporządzenia przewidziano, że jego przepisy wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego - Biuletynu Informacji Publicznej.

Stosownie do postanowień § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą skierowania do uzgodnień i konsultacji publicznych.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju w sprawie wnoszenia i rozliczania opłat elektronicznych. Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Zbigniew Rynasiewicz, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Daniel Pławiński, Departament Dróg i Autostrad, tel. 22 522-50-17, e-mail: Daniel.Plawinski@mir.gov.pl.	Data sporządzenia 28.11.2014 Źródło: Upoważnienie ustawowe - art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260, z późn. zm.) Nr w wykazie prac: 492

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260, z późn. zm.) wynika ze zmiany brzmienia delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia, dokonanej przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych, ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. poz. 1310).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zaproponowane w projekcie rozwiązania są oparte na rozwiązaniach, które zostały zastosowane w elektronicznym systemie poboru opłat na mocy przepisów dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2011 r. w sprawie wnoszenia opłat elektronicznych i ich rozliczania oraz przekazywania opłat elektronicznych i kar pieniężnych na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego (Dz. U. Nr 91, poz. 524). Rozwiązania te mają na celu skuteczny i efektywny pobór opłaty elektronicznej oraz zabezpieczenie należności Krajowego Funduszu Drogowego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W elektronicznych systemach poboru opłat za przejazd, które są wykorzystywane w innych państwach członkowskich UE (Niemcy, Austria, Czechy, Słowacja, Węgry) funkcjonują, podobnie jak w Polsce, dwa tryby uiszczania opłaty elektronicznej: przedpłata lub płatność okresowa z zabezpieczeniem.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Użytkownicy systemu viaTOLL	ok. 840 tys.	Dane z systemu viaTOLL	Projekt reguluje kwestię wnoszenia opłaty elektronicznej przez wszystkich użytkowników systemu viaTOLL.
Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad			Podmiot pobierający opłatę elektroniczną na podstawie art. 13hb ust. 1 ustawy o drogach publicznych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 2) Polski Kongres Drogowy;
- 3) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa;
- 4) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji Rzeczpospolitej Polskiej;
- 5) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;
- 6) Ogólnopolskie Zrzeszenie Pracodawców Transportu Drogowego;
- 7) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji;
- 8) Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych;
- 9) Pracodawcy Transportu Publicznego;
- 10) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przewoźników Osobowych;
- 11) Sekretariat Transportowców NSZZ „Solidarność”;
- 12) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 13) Forum Związków Zawodowych;
- 14) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego;
- 15) Instytut Transportu Samochodowego;
- 16) Polski Związek Motorowy;
- 17) Polska Federacja Campingu i Caravaningu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Brak wpływu na sektor finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu	duże przedsiębiorstwa							

niepieniężnym	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary, ponieważ powiela ono podstawowe założenia dotyczące trybu, sposobu i terminu wnoszenia opłaty elektronicznej, które przyjęto w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o drogach publicznych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie nie przewiduje zmiany podstawowych założeń dotyczących wnoszenia opłaty elektronicznej oraz przekazywania środków z opłat i kar pieniężnych na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
W związku z faktem, że konieczność wydania rozporządzenia wynika ze zmiany delegacji ustawowej, a nowe rozporządzenie zachowuje dotychczasowe podstawowe założenia dotyczące wnoszenia opłat elektronicznych (w tym ustanawiania zabezpieczenia należności z tytułu opłaty elektronicznej), trybu przekazywania opłat elektronicznych i kar pieniężnych na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego oraz wysokości kaucji za udostępnienie urządzenia do poboru opłat elektronicznych nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		